

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ φθειρομένου, ἢ τοις ἀπλοῖς;
δαυείου.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ φύσεως τοῦ φθειρομένου δαυείου.

1892. Τὸ ἀπλοῦν δάνειον εἶναι συκεφαντία μεταξύ τοῦ δαυείου καὶ τοῦ δαυεῖομένου, ἐξ ὃν ὁ μὲν δίδει, ὁ δέ λαμβάνει ποσότητά των πραγμάτων φθειρομένων μὲ τὴν χαρῆσιν, μὴ ὑπόσχεσιν τοῦ λαβόντος; Οὐ αποδίψῃ τὴν ἵσην ποσότητα, καὶ τὴν αὐτὴν ποιείτηται.

1893. Δυνάμει τοῦ δαυείου τούτου ὁ δαυεῖομένος ἀποκαθίσαται ἐνεικτήτης τοῦ δαυεισθέντος πράγματος, ως ὅπως δήποτε καὶ ἄν χαθῇ, μένει διὰ λογαριασμού του.

1894. Διὰ ταῦτα δὲν ἔμπερενν γὰρ δαυεισθεῖν εἰς φθειρόμενον δάνειον πράγματα, τὰ δέποιτα τῆς ἴδιας φύσεως ὅντα, διαφέροντα κατὰ τὸ ἀτομον, δέποιτα εἴναι τὰ ζῶα, διέτει τότε, καὶ εἰς ταῦτα, τὰ δάνειον εἶναι πρὸς χρῆσιν.

1895. Η ὑποχρέωσις τοῦ δαυεῖομένου ἀργύρια συνίσαται εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα φανερούμενην ἀπὸ τὴν ὅμολογίαν.

Ἐὰν αὐξήσῃ, ἡ ἐλαττωθή ἢ τιμή τοῦ νομίσματος ἕρε τῆς ἐποχῆς τῆς πληρωμῆς, ὁ χρεώδης ὑποχρεοῦται γὰρ διώση τὴν δαυεισθεῖσαν ἀριθμητικὴν ποσότητα, κατὰ τὰ τρέχοντα εἰδὴ εἰς καιρὸν τῆς πληρωμῆς.

1896. Ο κανὼν οὗτος δὲν ὑπερσχύει, ἔτον τὸ δάνειον γένη εἰς μετάλλου κόμματα.

1897. "Οταν δαυεισθεῖν μεταλλεκτὸς κορμάτιαι, οὐδὲν προέξεται, οὐπόσου καὶ ἀν αὐξήση, οὐδὲ λαττωθῆ οὐ τιμὴ αὐτῶν, οὐχρεώσης πρέπει ν' ἀποδώσῃ πάντοτε τῇ ιδίᾳ ποσότητα, καὶ ποιότητα, διότι αὐτὰ ταῦτα γρεωσεῖ

Τ Μ Η Μ Α Β'.

Περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ δαυεισθοῦ.

1898. Ο δαυεισθὲς τοῦ ἀπλοῦ δαυείου ὑπόκειται εἰ τὰ διαταχθέντα ἄρθρῳ 1891. τοῦ πρὸς χρήσιν δαυείον

1899. Ο δαυεισθὲς δὲν ἔμπορεῖ νὰ ζητήσῃ τὸ δάφειον πρὸ τῆς συμφωνηθείσης διορίας.

1900. Εὰν δέ δὲν ἔχει προσυμφωνημένη διορία διὰ τὴν πληρωμὴν, οὐ μπορεῖ ἐκείνης νὰ δύσῃ ταύτην πρὸς τὸν δαυεισθέμενον ὅφελέτην κατὰ τὰς περιεξάσεις.

1901. Εάν τον συνεργάτη οὐ πληρώσῃ ὁ χρεώστης ἔτου διυηθῆ, οὐδὲν ἀποκτήσῃ τὸν τρόπον, οὐ μπορεῖ κατὰ τὰς περιεξάσεις νὰ προσδιορίσῃ ὁ κοιτής τὴν διορίαν.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

Περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ χρεώσον.

1902. Ο χρεώστης ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ τὰ δαυεισθέντα πρόγματα εἰς τὴν ιδίᾳν ποσότητα, καὶ ποιήσητα εἰς τὴν συμφωνηθείσαν διορίαν.

1903. Εὰν δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ, ὑποχρεοῦται οὐδὲν ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον καθ' ἓν συνεργάτη οὐ πληρωμή.

Εἳναι δ' ὁ καιρὸς, καὶ ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς δ

συμφωνηθεσσαν, πρέπει νὰ γένη κατὰ τὸν τιμὴν τοῦ δανείου εἰς τὸν τόπον, καὶ τὸν καιρὸν τοῦ δανείσματος.

1904. Εὰν ὁ χρεώτης δὲν ἀποδίδῃ τὸ δάνειον, ἢ τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς τὴν συμφωνηθεσσαν διορίαν, χρεώτει νὰ προσαποδίδῃ τὸν τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γένη ἢ απαιτήσεις ἐπὶ χριτηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τοῦ δανείου μὲν τόκου.

1905. Ἐπιτρέπεται τὸ νὰ συμφωνηθοῦν τόκοι· διὰ τὸ ἀπλοῦν δάνειον εἰς ἀργύρια, ἢ εἰς προϊόντα τῆς γῆς, καὶ εἰς ὅλα καντά πράγματα συιστόμενα.

1906. Ο. χρεώτης δὲν ἔμπορεῖ νὰ ζητήσῃ νὰ ἐπαναλάβῃ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ κεράλαια, ὃσους τόκους πληρώσει, διδόσθω νὰ μὴ ἥθελου ἥνας συμφωνημένου.

1907. Ο τόκος εἶναι ἢ νόμιμος, ἢ συμπεφωνημένος· ὁ νόμιμος προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν νόμον· ὁ δὲ συμπεφωνημένος ἔμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸν νόμιμον ὀστάκις δὲν τὸν ὑπαγορεύει ὁ νόμος.

Η ποσότης τοῦ συμπεφωνημένου τόκου πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἐγγράφως.

1908. Διὰ τοῦ ἐξοφλητικοῦ περὶ τοῦ κεραλαίου χωρὶς νὰ γένη λόγος περὶ τόκων νομίζεται τετελεσμένη ἢ πληρωμή, καὶ ἐλεύθερος ὁ χρεώτης.

1909. Ήμπορεῖ νὰ συμφωνηθῇ τόκος μὲν δύση φαλαίου, τὸ ὅποῖον ὁ δανείτης παρατείται ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΤΗ ΣΚΩΠΟΥ ΚΑΝΤΙΝΕΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΤΗ ΣΚΩΠΟΥ ΚΑΝΤΙΝΕΣ ΕΦΠΑΤΕΙΟΥ

Τὸ τοιωτοῦ διάνειου ὄνθημά^{της} εται εὔστημα τοῖς
δήματος.

1910. Τὸ δὲ εἰσόδημα τοῦτο ἥμπορεῖ κατὰ δύο
πρόποντος νὰ συζαθῆ παντοτελῶν δηλαδὴ, ἢ ἐπὶ ζωῆς.

1911. Τὸ συζαθέν παντοτελῶν εἰσόδημα οὐσι-
δῶς εἶναι μεταπλαθέσιον.

Ἄρχεται νὰ συμφωνήσουν τὰ ἐνεχόμενα μέρη, ὅτι τὸ
μεταπλαθέσις δὲν πρέπει νὰ γένη εἰς περισσότερου χρό-
νου διάσημα ἀπὸ δεκατίαν, ἢ χωρὶς νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ
διανεισθεῖς εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν διορίαν.

1912. Ο χρεώσης παντοτελοῦ εἰσόδηματος ἥμ-
πορεῖ νὰ βιασθῇ εἰς μετώνημα (1).

A'. Εὰν παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις
του εἰς διάσημα δύο ἔτην.

B'. Εὰν ἐλλείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸν διανεισθήν
εἰς τὰς συμφωνηθεῖσας ασφαλείας εἰς τὴν ὅμολογέαν.

1913. Ἡμπορεῖ παρομοίως νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ τὸ κε-
φαλαιον τοῦ συζαθέντος παντοτελοῦ εἰσόδηματος, ὅταν
πιστωχεύσῃ, ἢ χρεωκοπήσῃ ὁ χρεώτης.

1914. Οἱ περὶ τῶν ἐπὶ ζωῆς εἰσόδηματων κανόνες
διετάχθησαν εἰς τὸν Τίτλον περὶ συμφωνεύου κυρί-
τεων (2).

(1) "Ἡτοι νὰ τὸ ἐπωνυμοράσῃ, ὅ ἐξι νὰ τὸ ἀποδέσῃ.

(2) Contrats aléatoires. Τοιαῦτα εἶναι αἱ κινδύ-
νασφαλείαι, τὰ θαλασσοδάνεια, τὰ παύγια με-
χρήματα, καὶ τὰ στοιχήματα, καὶ τὰ συμφωνητικά
περὶ τῶν ἐπὶ ζωῆς εἰσόδηματων· τὰ πρώτα δύο διά-
κοντα εἰς τὸν ἐμπορικὸν Κώδικα, καὶ ἐξετάζονται.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΑ'.

Περὶ παρακαταθήκης καὶ μεσεγγύου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

**Περὶ παρακαταθήκης γενικῶς, καὶ τῶν
ὅπεράρων αὐτῆς εἰδῶν.**

1915. Παρακαταθήκη γενικῶς εἶναι ἡ πρᾶξις, διὰ
τῆς οποίας λαμβάνεται τὸ ξένον πρᾶγμα μὲν ὑποχρέωσιν
τοῦ αὐτὸῦ φυλάξη, καὶ γὰρ τὸ ἐπιειρέψη ἀπαράτρεπτον (*).

1916. Δύο εἶναι τὰ εἰδῆ τῆς παρακαταθήκης· ἡ
κυρίως λεγομένη παρακαταθήκη, καὶ τὸ μεσέγγυον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κυρίως παρακαταθήκης.

ΤΜΗΜΑ Α'.

**Περὶ φύσεως, καὶ οὐσίας τοῦ συμφωνη-
τικοῦ τῆς παρακαταθήκης.**

1917. Ἡ κυρίως διομαζομένη παρακαταθήκη γί-
γνεται οὐσιωδῶς ἀμισθί.

1918. Τηρεῖμενα αὐτῆς εἶναι μόνα τὰ κανητὰ
πρᾶγματα.

1919. Εννοεῖται ἀποτελεσμένη μετά τὴν παράδο-

τὰ μετὰ ταῦτα δύο εἶναι πάρομοια σχεδὸν ὅλα,
τὸ τελευταῖον δὲν ἀνήκει εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ τὸ
παρατρέχομεν. Πολετ. Κώδ. Βιβλ. Γ'. Τίτλ. ΙΒ'.

(*) Διαφέρει ἄρα τοῦ πρὸς εὐκόλυνσαν διανείσου, διετί
μένει ἀμεταχειρίσεις ἡ παρακαταθήκη.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

E. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σιν ἢ πραγματικῶς, ἢ πλαξῶς τοῦ πάρακαταθίεμένων πράγματος.

Ἡ πλαξὴ παραδίσεις ἀρχεῖ πρὸς ἐκτέλεσιν ὅταν ἐπαρακαταθηκάριος λαβῇ ἥδη μὲν ἄλλου τούτου τρόπου διετὸς διεθητόμενον εἰς παρακαταθήκην πρᾶγμα^(*).

1920. Ἡ παρακαταθήκη εἶναι ἡ ἔθελουσιος, ἢ ἀναγκαῖα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς ἔθελουσιας παρακαταθήκης.

1921. Μὲ τὴν ἄλλεπάλληλον θέλησιν τοῦ παρακαταθέντος, καὶ τοῦ παρακαταθηκαρίου γίνεται ἡ παρακαταθήκη.

1922. Ἡ ἔθελουσια παρακαταθήκη κανονικῶς πρέπει νὰ γένη ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πράγματος, ἢ μὲ συναίνεσιν αὐτοῦ ρήτηρος, ἢ σωτηλήν.

1923. Ἡ ἔθελουσια παρακαταθήκη πρέπει νὸς ἀποδειχθῆ ἐγγράφως· καὶ ἡ μαρτυρία εἶναι ἀναπόδεκτος διὰ πασάτητα ὑπερβαίνουσαν τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσσια.

1924. Ὁταν ἡ παρακαταθήκη ὑπερβαίνῃ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσσια, καὶ δὲν ἀποδεκυνόται μὲ ἐγγραφῶν ἀποδεικτικῶν, ὁ ἐναγόμενος ὑποθηκάριος εἶναι ἀξιόπιστος εἰς τούτην ὁμολογήσῃ περὶ τῆς πρόξεως, ἢ περὶ τοῦ πράγματος, ἢ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς παρακαταθήκης.

1925. Ἡ ἔθελουσια παρακαταθήκη οὐ μπορεῖ νὰ γένη

(*) Καθὼς ἡ θέλησις ἔναιε τὸ νὰ μεταβληθῇ εἰς δάνειον εἰς γείρας τοῦ παρακαταθηκαρίου.

μεταξύ ἀνθρώπων κατὰ νόμους ἀξιῶν νὰ κάμουν συμφωνητικά (*).

Μ' ὅλου τοῦτο ἐὰν ὁ παρακαταθηκάριος ἀξιος ὡν λάβῃ παρακαταθήκην ἀπὸ ἀνάξιου, ὑπόκειται εἰς τὰ χρέη τοῦ παρακαταθηκαρίου κατὰ πόντα, καὶ οὐ μπορεῖ νὰ ἴγκαλεσθῇ εἰς κοίταιν ἀπὸ τὸν τροφέα, ἢ διεσκυτήν τοῦ παρατεθέντος.

1926. Εὰν ὁ παρικαταθεὶς ὡντας ἀξιος διώσῃ πρὸς ἀνάξιον παρακαταθηκαρίου, οὐ μπορεῖ μόνον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανάληψη τῆς παρακαταθήκης, ἐν ὅσῳ εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἢ ἀνταπόδοσιν ἔως τῆς ποσότητος τῆς ὠφελείας, τὴν ὅποιαν ἐκαρπώσατο ὁ παρακαταθηκάριος.

Τ ΗΜ Μ Α Γ'

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρακαταθηκαρίου.

1927. Ο παρακαταθηκάριος εἶναι ὑπόχρεως νὰ φυλάττῃ τὴν παρακαταθήκην μὲ διάπαραλλακτού φροντίδα ὅσην ἔχει εἰς τὰ ἴδια του πράγματα.

1928. Τὸ διάταγμα τοῦ πρὸ τούτου ἄρθρου κατατάξῃ αὐτούροτερον.

A'. "Οταν ὁ παρακαταθηκάριος προσέφερεν αὐτὸς εαυτὸν νὰ λάβῃ τὴν παρακαταθήκην.

B'. "Οταν συμφωνήσῃ μίσθιον τι πρὸς φύλαξιν αὐτῆς.

(*) Όποιοι εἶναι οἱ ἐλεύθεροι, μὴ ὑπεξούσιοι, καὶ μὴ ἀπηγορευμένοι, καὶ μὴ ἀνήλικοι.

Γ'. "Οταν ή παρακαταθήκη γένη πρὸς μόνου ὕφελος τοῦ παρακαταθηκαρίου.

Δ'. "Οταν συμφωνηθῇ ῥῆτῳς ὑπόχρεως εἰς παντὸς εἴ-
δους πτεῖσμα ἐπὶ ταύτῃ.

1929. Θ παρακαταθηκάριος δὲν ὑποχρεοῦται οὐ-
δέποτε εἰς τὰ κατὰ τῆς παρακαταθήκης γενέμενα τῆς ἔ-
ξουσίας, εἰμὴ ὅταν ἀνεξαιρέτως ὑποσχεθῇ ν' ἀποδώσῃ
τὸ παρακατεθέν πρᾶγμα.

1930. Χωρὶς ῥῆτος ὁδείας, ἢ ὑπολαμβανομένης,
δὲν δύναται ὁ παρακαταθηκάριος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν
παρακαταθήκην εἰς ὑπηρεσίαν του.

1931. Ἀλλ' οὕτε ημπορεῖ νὰ ἔξετάσῃ τὰ παρακα-
τατιθέμενα πράγματα, ὅταν ἐμπιεσθύωται εἰς αὐτὸν
κλεισμένα εἰς κιβώτιον, ἢ ἐσφραγισμένα εἰς περιτελλγμα.

1932. Θ παρακαταθηκάριος χρεωσεῖ ν' ἀποδώσῃ
τὴν παρακαταθήκην σῶαν, καὶ ἀυτάβλητον.

Κατὰ ταῦτα ὑπόκειται νὰ ἀποδώσῃ τὰ ίδια ἄργυ-
ρια, ὅταν ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς νομίσματα χω-
ρίς νὰ παρατηρῇ, ἐὰν ἀνέρη, ἢ κατέβη ἡ τιμὴ αὐτῶν.

1933. Θ παρακαταθηκάριος ὑποχρεοῦται ν' ἀπο-
δώσῃ τὴν παρακαταθήκην εἰς ἦν εὑρεθῇ κατάσασιν κατὰ
τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνταποδόσεως, καὶ αἱ φθοραὶ αὐτῆς
ἀνήκουν εἰς τὰ παρακατατιθέντα, ὅταν δὲν προήλθον
ἢ αἰτίας τοῦ παρακαταθηκαρίου.

1934. "Οταν ἡ παρακαταθήκη ληφθῇ ἀπὸ διυδ-
είσιν τῆς ἔξουσίας, καὶ δοθῇ ἄλλη τις ἀντιτίμησις αὐτῆς,
ὁ παρακαταθηκάριος χρεωσεῖ ν' ἀποδώσῃ τὴν ληφθεῖσαν
ἀντιτίμησιν.

1935. Ό κληρουόμος τοῦ παρακαταθήκαρίου δὲν
ὑπόκειται εἰς ἄλλο εἰμήν εἰς μόνην τὴν ἀπόδοσιν τῆς λη-
φθείσης τιμῆς, ἢ τὴν παράδοσιν τῶν δικαιωμάτων του
εἰπεὶ τὸν ἀγοραστὴν, εἰὰν κατ' ἄγυνται, καὶ μὲν ἀπλότητα
πωλήσῃ τὴν παρακαταθήκην.

1936. Εὰν ἡ παρακαταθήκη χωρισθεῖση πρὸς ὅ-
φελος τοῦ παρακαταθήκαρίου, τὸ ὄφελος τοῦτο ἀνήκει
εἰς τὸν παρακατατιθέντα. Ό παρακαταθηκάριος δὲν
γινεθεῖ καύνεια τόκου ἐπάνω εἰς ἀργύρια παρακαταθή-
κης, εἰμήν ἀπὸ μόνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ζητηθῇ
ἡ ἀπόδοσις, καὶ δὲν ἥθελε τὴν κάμη.

1937. Ό παρακαταθηκάριος εἰς μόνου τὸν παρακα-
τατιθέμενου πρέπει νὰ ἀποθέσῃ τὴν παρακαταθήκην, ἢ
εἰς ἔκεινου εἰς ὄνομα τοῦ ἀποίου ἐγένετο, ἢ εἰς ἔκει-
νου, πρὸς ὅν συνεφωνήθη νὰ παραδοθῇ κατὰ τὸ γράμμα.

1938. Δὲν ἔχει δικαιώματα ὁ παρακαταθηκάριος νὰ
ζητήσῃ ἀπὸ τὸν παρακαταθέντα, ὅτι ἦτοι ἴδιοκτήτης
τοῦ παρακατατιθεμένου πράγματος.

Μ' ὅλου τοῦτο εἰὰν ἀνακαλύψῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα εἴναι
κλεψυδένου, καὶ γυνωρίζει τὸν ἴδιοκτήτην αὐτοῦ, χρεωσεῖ
ν' ἀναγγείλῃ πρὸς αὐτὸν τὴν παρακαταθήκην, ἀναγκάζων
αὐτὸν νὰ τὴν ζητήσῃ διὰ κριτηρίου εἰς ῥῆτην, καὶ ἀ-
ποχρώσαν διορίαν. Ὡστε ἂν ὁ λαβὼν τὴν εἰδῆσιν πα-
ραμελήσῃ τὴν αἰτησιν τῆς παρακαταθήκης, μένει ἐλεύ-
θερος, καὶ ἀκαταζήτητος· μετὰ τὴν παράδοσιν πρὸς τὸν
παρακαταθέντα.

1939. Εὰν ὁ παρακαταθεὶς ἀποθάνῃ θάνατον φυ-
σικὸν, ἢ πολιτικὸν, ἢ παρακαταθήκη πρέπει νὰ δοθῇ
πρὸς μόνου τὸν κληρουόμον αὐτοῦ.

'Εὰν γάρ τις πολλοί οἱ κληρονόμοι, πρέπει δοθῆ πρὸς "καῖσαν τὸ ἀναλογοῦν μέρος.

'Εὰν τὸ πρᾶγμα γίναται ἀδιαμέρισυ, πρέπει νὰ συμφωνήσουν οἱ κληρονόμοι πρὸς τίνα πρέπει νὰ δοθῆ.

1940. 'Εὰν δὲ παρακαταθεῖς μεταβάλῃ κατάστασιν μετὰ ταῦτα **δηλαδή**, εἴτε γυνὴ οὗσα ἐλευθέρα, ὅταν ἔχει μεταβαθύκην, ὑπανδρεύθη μετὰ ταῦτα, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρός.

'Εὰν δέ γίλικωμένος παρακαταθεῖς κατεδικάσθη εἰς αὐτογέρευσιν μετὰ ταῦτα.

Εἰς τὰς τοιαύτας, καὶ ἄλλας ὅμοιας περιεξάσσεις ὡς παρακαταθήκη πρέπει νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν διοίκησιν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τῷν ὑπαρχόντων τοῦ παρακαταθέντος.

1941. 'Εὰν δέ παρακαταθήκη ἐδόθη ἀπὸ τροφέα, ἢ ἀπὸ τὸν ἀνδρα, ἢ ἀπὸ τὸν διοικητὴν μὲν ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐπώνυμα, τότε πρέπει νὲ ἀποδοθῇ πρὸς ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ὁ ἴδιος τροφεὺς, ἢ ἀνήρ, ἢ διοικητὴς ἐπαρ-
χήσιαζον. ἐξὸν δηλαδή γίθελε παύσῃ ἡ ἐπειασία, καὶ διοίκησις αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς ἀποδόσεως.

1942. 'Εὰν φανερωθεῖει εἰς τὸ συμφωνητικὸν τῆς παρακαταθήκης ὁ τόπος, ὃπου πρέπει νὰ γένη ἡ ἀπόδοσις, ὑποχρεούται ὁ ἀποθηκάριος νὰ πράξῃ οὕτω, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως (εἴτε γένουν) εἶναι εἰς βάρος τοῦ παραλαμβάνοντος.

1943. 'Εὰν δέ εἰς τὸ συμφωνητικὸν δὲν σημειοῦται ὁ τόπος τῆς ἀποδόσεως, αὕτη πρέπει νὰ γένη ὅπου ε-
γένετο ἡ παρακαταθήκη.

1944. Ἡ παρακαταθήη πρέπει νῦν ἀπόδοθη ὅταν
ζητηθῇ ἀπὸ τοῦ παρακαταθέντος, καὶ ἀκυρεῖται ἡ συμ-
φωνίθεῖσα διορία διὰ τὴν ἀπόδοσιν, ὅταν δὲν εὑρίσκη-
ται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ παρακαταθηκαρίου μεσέγγυου, ἢ
ἄλλη ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ παραδώτῃ, ἢ νὰ μετατρέψῃ
τὴν παρακαταθήκην.

1945. Ο ἐπιβούλευθεὶς παρακαταθήκην καταδικά-
ζεται νὰ μὴ ἀποδέχῃ εἰς παραίτησιν (*).

1946. Παύουσιν ὅλαις αἱ ρήθεῖσαι ὑποχρεώσεις τοῦ
παρακαταθηκαρίου, εἴαν ἀνακαλύψαις ἀπόδεξῃ, ὅτι αὐτὸς
ὁ *ἴδος εἰνας* ἴδωκτήτης τῆς παρακαταθήκης.

Τ Μ Η Μ Α Δ'.

Περὶ τῶν χρεῶν τοῦ παρακαταθηκαρίου.

1947. Ο παρακαταθεὶς, ἥτοι ὁ ποιήσας τὴν πα-
ρακαταθήκην, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ
παρακαταθηκαρίου πρὸς διαφύλαξιν αὐτῆς, καὶ νὰ ἀνα-
πληρώσῃ ὅσας ζημιάς προξενήθων αὐτῷ ἀπὸ τὴν παρα-
καταθήκην.

1948. Ο παρακαταθηκάριος ὑμπερεῖ νὰ κρατήσῃ
τὴν παρακαταθήκην, ἕως οὐ νὰ πληρωθῇ τὰ πρὸς αὐτὸν
γρεωσούμενα διὰ ταύτην.

Τ Μ Η Μ Α Ε'.

Περὶ τῆς ἀναγκαίας παρακαταθήκης.

1949. Αναγκαία παρακαταθήκη εἶναι ἡ γινομένη
ἔξ ανάγκης διὰ πυρκαϊάν, κρήμνισμα οἰκητηρίων, λεη-
λασίαν, ναυάγιον, ἢ τι τοιοῦτον ἔξαφυκὸν συμβεβηκός.

1950. Εἰς ἀπόδεξιν ταύτης ἀποδέχονται καὶ οἱ μάρ-
τυρες ἃς ήναι ἡ ἀγωγὴ μεγαλητέρα ἀπὸ 150 γρόσσια.

(*) Eἰς παραίτησιν ὑπαρχόντων *cession des biens*
ἥτοι εἶναι αὐτόχρημα δόλιος χρεοκόπος, καὶ ὑπο-
κεῖται εἰς τὰς τοιαύτας ἀπαγορεύσεις, καὶ ποιγάσ.

1951. Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ ὑπάγεται καὶ ἡ ἀναγκαῖα παρακαταθήκη εἰς τοὺς προρρήθεντας καυσίμας.

1952. Οἱ ξενοδόχοι καὶ ἔφεροι τῶν καταλυμάτων ὑποχρεοῦνται ὡς παρακαταθηκάριοι διὰ τὰ ἐναποτιθέμενα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν πρόγυματα ἀπὸ τοὺς ὄδηπόρους τοὺς καταλύουντας πάρ’ αὐτοῖς. Ἡ τῶν τοιωτῶν πραγμάτων παρακαταθήκη νομιζέσθω καὶ ἀναγκαῖα.

1953. Τηρούνται λοιπὸν οἱ τοιωτοὶ διὰ τὴν κλοπὴν, ὡς βλάβην τῶν πραγμάτων τοῦ ὄδηπόρου, καὶ ὅταν ἡ κλοπὴ, καὶ βλάβη γένῃ ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἐπισάτας τοῦ ξενοδοχείου, καὶ ὅταν γένῃ ἀπὸ τοὺς διαβαίνοντας, καὶ καταλύουντας εἰς αὐτό.

1954. Δὲν ὑποχρεοῦνται ὅμως διὰ τὰς γενομένας κλοπὰς, καὶ ἀρπαγὰς ἀπὸ ἐγκληπλούς κλέπτας, καὶ ἀπὸ καταδυνασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ μεσεγγύου (σεκουέξρου).

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῶν διαφέροντων εἰδῶν τοῦ μεσεγγύου.

1955. Τὸ μεσέγγυον γίνεται, ἢ μὲ συμφωνίαν, ἢ μὲ διαδικασίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τοῦ συμφωνημένου μεσεγγύου.

1956. Τὸ κατὰ συμφωνίαν μεσέγγυον εἶναι παρακαταθήκη γενομένη ἀπὸ ἓνα, ἢ πολλοὺς ἀνθρώπους, πράγματα ΙΩΑΝΝΑ 2006

ματος διευσχομένου εἰς τὰς χεῖρας τρίτου τωδός ὑποσχομένου νὰ τὸ ἀποδίδῃ μετά τὴν διάλυσιν τῆς διαφύρας πρὸς ὃν ἀποφασίσθη.

1957. Ἡμπορεῖ τὸ μεσέγγυον νὰ μὴ γένη ἄμισθι.

1958. Ὅταν γένη ἄμισθι, ὑπόκειται εἰς τοὺς καυόγας τῆς κυρίως παρακαταθήκης μὲ ἐξαιρεσιν τῶν ἀκολούθων διαφύρων.

1959. Τὸ μεσέγγυον ἥμπορεῖ νὰ γένη ὅχι μόνον εἰς καητά, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀκίνητα ὑπάρχοντα.

1960. Ο μεσεγγυητὴς, ὅτοι ὁ κρατῶν τὸ μεσέγγυον, δὲν ἥμπορεῖ νὰ τὸ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὴν ἔξουσίαν του χωρὶς τῆς συναπέσεως τῶν ἐνεγόμενων εἰς αὐτὸν, ἢ δὲ αἰτίαν κριθεῖσαν, ως υόμιμου.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

Περὶ μεσεγγύου, ἢ παρακαταθήκης διαδικασθείσης.

1961. Τὸ κριτήριον ἥμπορεῖ νὰ ἐπιτελέῃ τὸ μεσέγγυον.

Α'. Πραγμάτων καητῶν κρατηθέντων τοῦ χρεώσου.

Β'. Ἀκινήτου ὑποζατικοῦ, ἢ κινητοῦ πράγματος, τοῦ ὅποιου ἡ ἰδιοκτησία, ἢ ἡ κατάσχεσις διαφιλονεικεῖται μεταξὺ δύο, ἢ πολλῶν των.

Γ'. Τῶν παρὰ τοῦ χρεώσου προσφερομένων πραγμάτων εἰς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ.

1962. Ἡ ἀπόκατάξασις ἐνὸς διωρισμένου παρὰ του κριτηρίου φύλακος ἀποτελεῖ ὑποχρεώσεις μεταξὺ τοῦ μεσεγγυάζοντος, καὶ τοῦ φύλακος. Ο φύλαξ πρέπει να ἔχῃ ἄπασαν τὴν προσοχὴν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ μεσεγγύου.

Ο φύλαξ πρέπει νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὴν πώλησιν πρὸς τὸν μεσεγγυάζοντα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἐδιοκτήτην, εἴαν αὐτοφασισθῇ λύσις τοῦ μεσεγγύου.

Τηρεοῦται ὁ μεσεγγυάζόμενος νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν φύλακα τὸν νόμιμον μισθόν.

1963. Εγχειρίζεται τὸ τοιοῦτον μεσεγγύου, ἢ εἰς ὑποκείμενον εγκρινόμενον παρὰ τῶν διαφερομένων, ἢ εἰς ἄλλο διοριζόμενον παρὰ τοῦ κριτηρίου.

Εἰς ἄμφω ταύτας τὰς περισάσεις ὁ λαβὼν τὸ ρεσέγγυον υπόκειται εἰς ὅλα τὰ χρέη τοῦ κατὰ συμφωνίαν μεσεγγυητοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Μερὶς τοῦ Ἐμπορίου ἐν γένει.

Σελίδα

Τίτλος α'. Περὶ τῶν ἐμπορισθμένων.	1
β'. Περὶ ἐμπορικῶν κατασήχων.	6
γ'. Περὶ συντροφιῶν.	10
Τμῆμα α'. Περὶ διαφόρων συντροφιῶν, καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.	—
β'. Περὶ τῶν μεταξὺ συντροφῶν διαφορῶν, καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποφάσεως.	19
Τίτλος δ'. Περὶ διαιρέσεως τῶν ὑπαρχόντων.	23
ε'. Περὶ ἐμπορικῶν βουρσῶν, συναλλαγμα- τικῶν, πρακτόρων καὶ μεσιτῶν.	26
Τμῆμα α'. Περὶ ἐμπορικῶν βουρσῶν.	—
β'. Περὶ συναλλαγματικῶν, πρακτόρων καὶ μεσιτῶν.	27
Τίτλος ζ'. Περὶ παραγγελματιῶν.	32
Τμῆμα α'. Περὶ παραγγελματιῶν ἐν γένει.	—
β'. Περὶ παραγγελματιῶν τῆς διὰ ξηρᾶς, καὶ ποταμῶν μετακομίσεως.	33
γ'. Περὶ ἄγωγιάτου.	36

Σελίδες

Τίτλος ζ'. Περὶ ἀγορῶν, καὶ πωλήσεων. . . .	37
γ'. Περὶ συναλλαγματικῶν, ὁμολογίας διαταγῆς πληρωτέας, καὶ τῆς προγραφῆς αὐτῶν.	38
Τμῆμα α'. Περὶ συναλλαγματικοῦ. . . .	—
Παράγ. α'. Περὶ τοῦ εἰδόους τῶν συναλλαγματικῶν.	—
β'. Περὶ προβλέψεως.	40
γ'. Περὶ ἀποδοχῆς.	41
δ'. Περὶ ἀποδοχῆς διὰ παρεγχωρήσεως. .	44
ε'. Περὶ πτώσεως, ἢτοι διορίας. . . .	45
ζ'. Περὶ γύρου.	47
η'. Περὶ ἄλληλεγγυήσεως.	48
η'. Περὶ προσυπογραφῆς.	49
θ'. Περὶ πληρωμῆς.	—
ι'. Περὶ πληρωμῆς διὰ παρεγχωρήσεως, ἢ παρεισδύσεως.	52
ια'. Περὶ δικαιωμάτων, καὶ χρεῶν τοῦ ἐπιφέροντος.	53
ιβ'. Περὶ καταμαρτυρικῶν.	59
ιγ'. Περὶ μεταλλαγῆς.	61
Τμῆμα β'. Περὶ τῆς εἰς διαταγὴν ὁμολογίας. .	64
γ'. Περὶ προγραφῆς.	66

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ Θαλασσινοῦ Ἐμπορίου.

Τίτλος α'. Περὶ καραβίων, καὶ ἄλλων θαλασσινῶν πλοίων.	68
β'. Περὶ κρατήσεως, καὶ πωλήσεως τῶν καραβίων.	74
γ'. Περὶ ἰδιοκτητῶν τῶν καραβίων.	81
δ'. Περὶ τοῦ κυβερνήτου.	83
ε'. Περὶ μισθώσεως, καὶ μισθίου τῶν ναυτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιβατῶν.	92

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΦΟΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΙΦΟΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΖΗΣ

	Σελίδα
Τίτλος ζ'. Περὶ υαυλωτικοῦ, καὶ υαυλώματος.	98
ζ'. Περὶ τοῦ φερτωτικοῦ.	101
η'. Περὶ τοῦ υαύλου.	103
θ'. Περὶ Θαλασσοῖς ανεῖων.	109
ι'. Περὶ χιονοσφαλειῶν.	115
Τῆμα α'. Περὶ χιονοσφαλιζικῶν.	—
β'. Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν χιονοσφαλιζικῶν, καὶ τῶν χιονοσφαλιζόμενων.	122
γ'. Περὶ τῆς ἐγκαταλεψίων.	127
Τίτλος ια'. Περὶ ἀβαριῶν.	135
ιδ'. Περὶ ἐκβολῆς καὶ συγεισφορᾶς.	139
ιγ'. Περὶ προγραφῶν.	144
ιγ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀναποδεκτικότητος.	145

RIBA AION R.

Περὶ πτωχείῶν, καὶ χρεωκοπιῶν.

Γενικαὶ διαταγαῖ.	146
Τίτλος α'. Περὶ πτωχείας.	147
Κεφάλ. α'. Περὶ φανερώσεως αὐτῆς.	—
β'. Περὶ σφραγίσματος.	150
γ'. Περὶ ἐπιτροποκριτοῦ, καὶ τῶν πρακτόρων εἰς τὰς πτωχεύσεις.	—
δ'. Περὶ τῶν προηγουμένων φροντίδων τῶν πρακτόρων, καὶ τῶν πρώτων διατά- ξεων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος.	153
ε'. Περὶ τῆς πλάσιγγος.	156
ζ'. Περὶ προσκαιρῶν συνδέκων.	157
Τμῆμα α'. Περὶ ψηφίσματος αὐτῶν.	—
β'. Περὶ παύσεως τῆς πρακτορίας.	158
γ'. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πρακτόρων. 159	
Κεφάλ. ζ'. Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσκαιρῶν συνδέκων.	160
Τμῆμα α'. Περὶ λύσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῆς α'- πογραφῆς.	—

Τμῆμα β'. Περὶ πωλήσεως τῶν πραγμάτων, καὶ	
κινητῶν πραγμάτων, καὶ συνάξεως	
τῶν ἀργυρίων.	161
γ'. περὶ προφυλακτηρίου γραμμάτων. .	163
δ'. Περὶ δοκιμασίας τῶν δανείων. . .	164
Κεφάλ. η'. Περὶ τῶν ἀποτελεσμῶν συνδίκων.)	169
Τμῆμα α'. Περὶ συναθροίσεως τῶν χρεωφειλετῶν,	
τῶν ἐποίων τὸ λαβεῖν, δοκιμασθὲν,	
ἐκυρώθη.	—
β'. Περὶ συμφωνίας.	170
γ'. Περὶ ἐνώσεως τῶν χρεωφειλετῶν. .	172
Κεφάλ. θ'. Περὶ διαφόρων εἰδῶν τῶν χρεωφει-	
λετῶν, καὶ τῶν ἑκάσου δικαιωμά-	
των εἰς τὰς πτωχεύσεις. . . .	174
Τμῆμα α'. Γενικαὶ διατάγαι.	—
β'. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν χρεωφει-	
λετῶν μὲν ὑποθήκην.	175
γ'. Περὶ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων. .	177
Κεφάλ. ι'. Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν χρεωφειλετῶν μοι-	
ρασίας, καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν	
κινητῶν.	181
ια'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν	
ἐκκινήτων ὑποσατηρῶν τοῦ πτωχεύ-	
σάντος.	182
Τίτλος β'. Περὶ παραιτήσεως τῶν ὑπαργόντων.	183
γ'. Περὶ τῆς ἔξαγορᾶς, γ' τοις ἐπαναλήψεως..	185
δ'. Περὶ τῶν χρεωκοπιῶν.	188
Κεφάλ. α'. Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.	—
β'. Περὶ δολίας χρεωκοπίας. . . .	190
γ'. Περὶ διοικήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ	
χρεωκόπου.	193
Τίτλος ε'. Περὶ τῆς ἐπανορθώσεως.	194

ΕΡΓΑ ΚΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΑΣΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
 ΛΟΓΟΤΥΠΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΑΡΤΗΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΥ.

Β Φ Β Λ Ι Ο Ν Γ'.

	Σελιδή
Τίτλος ι'. Περὶ τοῦ δανείου.	197
Κεφάλ. α'. Περὶ τοῦ πρὸς χρῆσιν δανείου, ἢ εὐ- χολίνσεως.	198
Τμῆμα β'. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δανείου- μένου.	199
γ'. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δανείου- τος πρὸς χρῆσην.	200
Κεφάλ. β', Περὶ τοῦ φθειρόμενου, ἢ τος ἀπλεύτη- νείου.	201
Τμῆμα α'. Περὶ φύσεως τοῦ φθειρόμενου δανείου. —	
β'. Περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ δανείου. .	202
γ'. Περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ χρεώτου. .	—
Κεφάλ. γ'. Περὶ τοῦ δανείου μὲν τόκου. . .	203
Τίτλος ια'. Περὶ παρακαταθήκης, καὶ μεσαγγύεων. 205	
Κεφάλ. α'. Περὶ παρακαταθήκης γενικῶς, καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς εἰδῶν.	—
β'. Περὶ τῆς κυρίως παρακαταθήκης. .	—
Τμῆμα α'. Περὶ φύσεως τοῦ συμφωνητακοῦ τῆς πα- ρακαταθήκης.	—
Τμῆμα β', Περὶ τῆς ἐθελουσίας παρακαταθήκης. 206	
γ'. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρακατα- θηκαρίου.	207

ΕΡΓΑΣΤΗΡΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΕΠΑΝΕΠΕΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΡΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΣΙΟΣ

Τμῆμα δ'. Περὶ τῶν χρεῶν τοῦ παρακαταθέντος.	211
ε'. Περὶ τῆς ἀναγκαῖας παρακαταθήκης.	—
Κεφάλ. γ'. Περὶ μεσεγγύου.	212
Τμῆμα α'. Περὶ τῶν διαφόρων τοῦ μεσεγγύου εἰδῶν.	—
β'. Περὶ συμπεφυσημένου μεσεγγύου.	—
γ'. Περὶ μεσεγγύου, καὶ παρακαταθήκης επιδιασθείσης.	213

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΠΡΕΒΛΗΤΑΣ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΖΗΧΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΡΕΒΛΗΤΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ

Ἐπειδὴ προεπικείμενον, ὅτι ὁ νόμος ἐνεργεῖ περὶ πραγμάτων γνωμένων μετὰ τὴν διακήρυξιν του, αὐταγκαῖον εἶναι να ἡξεύρη ὁ αὐταγνώστης καὶ τὸν καιρὸν τοῦ Σεπτισμάτος, καὶ τῆς διακηρύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ Κωδικοῦ ἐξ ὅτου ἐγένετο, καὶ νόμος γενικὸς ἐκείνου τοῦ πολυανθρώπου τόπου.

Τοῦ Α'. Βιβλίου

Τίτλος Α'. ᾧς τοῦ Ζ'. ἐθεσπίθη τῇ 10.
καὶ διεκηρύχθη τῇ 20.

Σεπτεμ.
1807:

Τίτλος Η'. ἐθεσπίσθη τῇ 11. καὶ
διεκηρύχθη τῇ 21.

Τοῦ Β'. Βιβλίου

Ἐθεσπίσθη τῇ 15. καὶ διεκηρύχθη τῇ 25. τοῦ αὐτοῦ
Σεπτεμβρίου.

Τοῦ Γ'. Βιβλίου

Ἐθεσπίσθη τῇ 12. καὶ διεκηρύχθη τῇ 22. τοῦ αὐτοῦ.

Ἄπο τῶν ἐποχῶν τούτων καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι εἰς χρέος τὰ Γαλλικὰ κριτήρια· νὰ κρίνουν κατὰ τὰ Θεσπισθέντα, καὶ νομοθετηθέντα ἐνταῦθα τὰς ἐμπορικὰς διενέξεις, τῶν ὅποιων αἱ ὑπάρξεις ἐγένοντο ὄμοιῶς μετὰ τὴν διακήρυξιν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ. 3 ζ.χ. 23 Γράφε ἐπωνόμασαν). Σ. 5 ζ. 23 γρ
ἐνέχυρον). Σ. 8 ζ. 17 γρ. ψευδή). Σ. 10 ζ. 2 γρ
παραγγείλουν). Αὐτ. γρ. τὸ ἐμπορικόν). Σ. 11 ζ. 9
γρ. τὸ συντροφικόν). Σ. 11 ζ. 17 γρ. μὲ). Σ. 13
ζ. 19 γρ. κίνδυνασφαλισκόν). Σ. 13 ζ. 24 γρ. ἀπὶ
τὸ action). Σ. 21, ζ. 14 γρ. συνυποσχετικόν). Σ
αὐτ., ζ. 16 γρ. συνυποσχετικόν). Σ. 22, ζ. 27 γρ
liquidaires). Σ. 26, ζ. 26 γρ. conversations.
Lexicon). Σ. 27, ζ. 22 γρ. obligation). Σ. 29,
ζ. 24 γρ. polizza). Σ. 33, ζ. 11 γρ. ἐνέχυρα). Σ.
αὐτ., ζ. 23 γρ. ἐνεχύρων). Σ. 38, ζ. 22 γρ. let-
tres de change). Σ. 39, ζ. 3 γρ. πληρωτέαν). Σ.
49, ζ. 21 γρ. προσυπογράφη). Σ. 55, ζ. 26 γρ.
νὰ κανονισθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ως ἀνωτέρῳ). Σ. 57, ζ.
13 γρ. ἔξαμηναιαί). Σ. 61, ζ. 23 γρ. ἐνυπόγραφον).
Σ. 66, ζ. 21 γρ. προσδιορισθέντας). Σ. 71, ζ. 22
γρ. παρὰ τοῦ). Σ. 72, ζ. 28 γρ. ἐνεγύρων). Σ. 76,
ζ. 19 γρ. προσδιορίζωντας). Σ. 76, ζ. 26 γρ. κρε-
μαμένην). Σ. 86, ζ. 11 γρ. ὑποθήκευμα). Σ. 89,
ζ. 10 γρ. πραγματεῖαι). Σ. 90, ζ. 16 γρ. προσφέ-
ρετώσεις του). Σ. 95, ζ. 25 γρ. νὰ τὰς ζητήσῃ). Σ.
99, ζ. 19 γρ. charte - partie). Σ. 108, ζ. 23 γρ.
ἐνέχυρον). Σ. 129, ζ. 14 γρ. καραβίου). Σ. 137,
ζ. 17 γρ. δία). Σ. 151, ζ. 18 γρ. ψηφιζόμενος).
Σ. 153, ζ. 9 γρ. μετὰ τὸ ψήφισμα). Σ. 154, ζ. 8
γρ. ἐπικυρωμένων). Σ. 156, ζ. 24 γρ. πρός). Σ.
165, ζ. 13 γρ. ἐπιτρεποκριτοῦ). Σ. 182, ζ. 5 γρ.
ὑπολοίπου). Σ. 206, ζ. 6 γρ. ἐθελουσία). Σ. 210,
ζ. 1 γρ. νὰ δοθῇ).